

Pro stromy nevidí les

Jan A. Novák / 23.01.2020 / zdroj: Ekonom

Úsloví "pro stromy nevidí les" je metafora obrazně popisující člověka, kterému kvůli jednotlivostem uniká podstata celku – ale může být i doslovným vysvětlením, proč na tom jsou české lesy tak bídně.

Aspoň pokud má pravdu německý lesní inženýr a spisovatel Peter Wohlleben, který v knize Tajný život stromů tvrdí, že les není plantáž na výrobu dřeva, ale superorganismus se složitými vztahy mezi rostlinami, zvířaty a mikroorganismy. A pokud se to při hospodaření nerespektuje, tak les trpí, slábne, podléhá škůdcům a hyne.

Přitom Wohlleben není žádný jurodivý aktivista nebo esoterik, i když to tak z názvů jeho knih může vypadat. Po řadu let byl správcem lesního revíru Hümmel a spolupracoval s odborníky z několika univerzit ve snaze najít metody lesního hospodaření, které by se obešly bez těžkých strojů a chemikálií. Základní myšlenka jeho knihy je prostá: uvádí řadu důkazů, že stromy a další organismy lesa navzájem komunikují prostřednictvím kořenové sítě, symbiotických a půdních mikroorganismů či látek uvolňovaných z listů a kmenů. Pokud tato komunikace nerušeně probíhá, dokáže se les ubránit negativním vlivům. Pokud je narušena, stává se snadnou obětí škůdců a povětrnosti.

Když člověk prochází po lesích, které po plošné těžbě vypadají jak bojiště, nemůže si na Wohllebena nevzpomenout. Jenže svést to na kůrovce a polomy na klima je samozřejmě jednodušší.